

Gørtz Vel 50

1973-2023

LES OM: • Feltets altnuligmann! • Veteranen som flytter flere meter
• Damen i det gule huset • Refstad og omegn ... og mye, mye mer!

Ta vare på

Gørtz Vel!

På Refstad er det fest,
på feltet nederst i dalen.
For Gørtz vel fyller femti år,
kom så samles vi på valen.
God og trygg en andedam,
kom an syng med alle mann:
Hipp, hurra for feltet vårt,
som er så trygt og godt.
(leses på melodien Bamses
fødselsdag!)

På grensen til Grünerløkka og i
porten til Groruddalen ligger en
av Bydel Bjerkes mange juveler,
Gørtz vel (tidl. Gørtz sameie), et
nabolag som har holdt stand i 50
år.

Selv om det meste rundt oss,
og under oss, har forandret seg
siden 1973, så har Gørtz vel be-
holdt sitt særpreg. Vi bor tett og
eier sammen både fellesareal og
et garasjeanlegg. Alt ligger sånn
sett godt til rette for et bomiljø
preget av både interesse- og
verdikonflikter, men tidligere og
nåværende Gørtzere har sammen
etablert og utviklet et trygt, inklu-
derende og godt bomiljø.

Hva har suksesskriteriene vært?
Jeg vil si:

- Vennlighet og respekt – en god nabo er vennlig og viser respekt for andre mennesker.

Hvorfor trives du på Gørtz?

- Empati og omsorg – en god nabo er empatisk og omsorgsfull overfor naboene sine, viser interesse og stiller opp når det er behov for det.
- Orden og vedlikehold – en god nabo tar vare på sin egen eiendom og bidrar til å holde fellesarealene ryddig.
- Hensyn til støy – en god nabo tar hensyn til støynivået og prøver å unngå å forstyrre andre.
- Respekt for privatliv – en god nabo respekterer privatlivet til sine naboer.
- Samarbeid – en god nabo er villig til å samarbeide med naboene for å skape et trivelig miljø.
- God kommunikasjon – en god nabo opprettholder åpen og god kommunikasjon med naboene sine. De er villige til å lytte og samarbeide for å løse eventuelle problemer eller uenigheter som kan oppstå.
- Sikkerhet og trygghet – en god nabo holder øye med nabolaget og rapporterer mistenkelige aktiviteter eller problemer til rette myndighet eller naboene selv.

La oss sammen bidra til at disse verdiene preger andedammen vår de neste 50 årene også. Ta vare på Gørtz! Det er det vi har!

Gratulerer med jubileet, og god feiring!

Beste hilsen Nils (styreleder)

Marit Knutsen (50), L3D
Gift med Stig
To barn: Simon og Angela
Botid: Cirka 8 år.

Det er et sted som gir litt pusterom. Ikke for trangt, ikke for høye hus, det er litt åpent og grøntområder. Hyggelig naboer er det også. Folk hilser på hverandre. Barna har det veldig fint her. Det er mange barn og kort vei til lekekamerater. Simon for eksempel har jo bestevennen rett ved siden av.

Anne Strømsæther (41), L1A
Gift med Damon
To barn: Somja (3 1/2) og Mia (ett år)
Botid: Noen måneder

Det er trivelig her. Vi flytta fra Grønerløkka, fordi vi ville ha mer plass og utearealer. Her kan «kidsa» løpe fritt rundt, sånn er det ikke på Løkka. Likevel er det sentrumsnært – og det er kort vei til jobben. Jeg jobber på Økern.

Kattevenn og Refstad-veteran Astrid Alnes forteller om sin blomstrende oppvekst i det gule huset i Liljeveien.

Hun var her før alle oss andre

– Da jeg vokste opp var vi ennå omgitt av store jorder, det var som å bo nær byen, men vokse opp på landet. Det har forandret seg enormt, sier Astrid Alnes, Gørtz-feltets nabo gjennom 50 år.

Navn: Astrid Alnes

Alder: Sånn cirka 68

Født og oppvokst: Liljeveien 13 (det store gule huset)

Sivilstand: Samboer med Halvor (men «skapet er ekte», forsikrer hun muntert)

Botid som nabo til Gørtz Vel: Helt siden det ble bygget

Yrke: Arkivar, blant annet på Riksarkivet, Oslo bymuseum, i departementer og på Stortinget, nå pensjonist

Utdanning: Kunsthistorie, etnologi og idéhistorie

Hobbyer: Kattekos, kaker og kniplinger (som er «en gammel fletteteknikk», forklarer hun)

Astrid Alnes' egen oppvekst på Refstad (i årene 1955-1970) har hun beskrevet i en artikkel i tidsskriftet «Byminner» fra 1998.

<https://www.oslomuseum.no/bymuseet/byminner/>

Tekst og foto: Gunnar Zachrisen

Selv om boligselskapet vårt kan skryte av en rekke veteraner som har bodd her nærmest siden «tidenes morgen», slår hun dem alle. Astrid Alnes (68) har nemlig bodd her siden før Gørtz ble bygget.

Astrid er barnebarn av Hilmar Olsen, som eide og drev ett av de to handelsgartneriene på området som nå utgjør Gørtz-feltet; Olsen og Johansens handelsgartneri. – Bestefar, som var fra Arendal og hadde gått i gartnerlære, etabler-

te gartneriet sammen med Johansen rundt 1917-18. De drev først på Økern, deretter ved Ulvenveien (nå Dag Hammarskjølds vei) her på Refstad, fra og med 1948.

Tulipaner, liljer og svibler

Alnes forteller om en barndom som, bokstavelig talt, var blomstrende, fargerik og full av deilige dufter.

– Det var bare blomster, slik jeg husker det, massevis av tulipaner, liljer og svibler. Rekker av erteblomster, asaleaer, alpefioler, geranier og begoniaer. Om vinteren var det løk, som bestefar kjøpte inn fra Nederland. I tillegg til salget fra gartneriet hadde vi torgbil på Stortorget og det var leveranser til ulike blomsterforretninger. Store arbeidsplasser som Aker sykehus og Jordan tannbørstefabrikk var blant de faste, gode kundene. Hun understreker at det

å drive gartneri også var hardt arbeid.

– Det var noen kalde vintre, og gartneriet måtte fyres opp med tre svære fyrkjeler. Det var det første vi gjorde om morgenen og det siste vi gjorde før vi la oss om kvelden.

Faren hennes jobbet også der, i perioden 1953-68. Selv løp hun inn og ut av gartneriet, blant ansatte og kunder fra hele byen og distriktet rundt. Området var vidt kjent for sine mange gartnerier og rike utvalg i blomster.

Solgte gartneriet i 1970

– Bestefar solgte i 1970 og gartneriet ble revet på høsten det året. Jeg var 15 år den gang. Disse månedene av hennes liv, «da det singlet i glass» er en periode hun ikke ønsker å si så mye om. Bestefaren var blitt gam-

mel, svekket av sykdom og kunne fra villaen i Liljeveien se og høre livsverket sitt gå i tusen knas.

– De solgte fire mål og beholdt ett, der huset vårt står nå.

Alnes forteller at det ble gjort en avtale om at entreprenøren fikk lov å lagre materialer på deres tomt mot at de etterpå opparbeidet hagen rundt huset. Hun viser oss syrinbuskene og blomstene sine – og det lille gule dukkehuset som bestefaren fikk bygget til henne, hans eneste barnebarn.

Dukkehuset ligger ut mot Liljeveien, som den gang – i hennes barndom, var en blindvei. Før byggingen av Gørtz-feltet var den ennå ikke koblet sammen med Ribstonveien. Innkjøringen til gartneriet gikk via en stikkvei omtrent der gangveien inn fra støyskjermen (Liljeveien 9) går nå.

Ulvenveien (i dag: Dag Hammarskjølds vei), Roseveien, Liljeveien, Peter Møllers vei. Midt i bildet gartneriet Olsen & Johansen i Ulvenveien 44. Bildet er tatt cirka 1950. Foto: Widerøes Flyveselskap/Helge Skappel/Oslo byarkiv

Å drive gartneri var hardt arbeid, døgnet rundt, forteller Astrid Alnes. Om vinteren måtte fyrkjelene i drivhusene holdes gående døgnet rundt. Bilde fra cirka 1960. (Foto: Privat)

Tante, bestefar Hilmar Olsen og Astrid med gartneriet i bakgrunnen. Bildet er tatt i 1956. (Foto: Privat)

Hilmar Olsens gamle dørskilt pryder ennå inngangsdøren i Liljeveien 13.

Dukkehuset som hun fikk i gave av bestefaren står i hagen fortsatt.

Et bilfritt eldorado

Liljeveien var dermed nærmest et bilfritt eldorado for barna fra villabebyggelsen i området, mens jordene rundt innbød til spennende barnlige ekspedisjoner. Og en snik-kikk inn i de voksnes verden.

– Gamle Refstad gård sto helt til begynnelsen av 1970-tallet. De hadde også en stall for travhester, og de trente hestene på Refstadjordet, men dit fikk vi ikke lov å gå. Det var visstnok ikke et miljø som passet for områdets veloppdragne piker. Det gjorde det jo ekstra spennende.

Selv gikk hun på Løren skole, som allerede var 75 år da hun begynte der, en stor osloskole som allerede den gang hadde over 700 elever. Skoleveien gikk langs en hovedvei som gradvis ble stadig mer trafikkbelastet.

– Hvordan påvirket etableringen av Ring 3 og senere Løren-tunnelen området?

– For bestefar og gartneriet var Ring 3 en veldig dårlig nyhet fordi at den tidligere atkomstveien fra hovedveien til gartneriet og andre

eiendommer ble vedtatt stengt. Det ble mer komplisert for kundene, noe som påvirket oss negativt. Gørtz-gartneriet var jo nedlagt allerede rundt 1960 og sto til nedfalls, men Olsen og Johansen handelsgartneri holdt fortsatt stand.

Forslag om 6-felts motorvei

Hun forteller at det etter hvert ble veldig mye trafikk på den nye Ringveien, noe som førte til en debatt om forbedrede trafikkløsninger.

– Et av forslagene var en seksfelts motorvei i åpen linje mellom Sinsen og Økern. Etter store protester fra beboergrupper i området ble det forslaget heldigvis begravet. I 2013 ble Løren-tunnelen åpnet for trafikk, noe som reduserte trafikkmengden og støyen kraftig.

– Og til slutt, hvordan har det vært å bo ved siden av beboerne på Gørtz-feltet i 50 år?

– Det har vært veldig hyggelig hele tida, et veldrevet og ordentlig boligfelt. Lite støy, bra folk, søte barn og fine katter som kraser på vinduet og vil inn. Vi elsker dem! Hva mer kan en nabo be om?

Flyttet til «Super-slummen»

Mye har skjedd siden Anne-Randi Mosvold (72) flyttet inn i det som den gang fikk et litt kummerlig kallenavn blant de lokale på Refstad. Det trygge bomiljøet er likevel helt likt, nå som da.

Tekst: John Rasmussen

Anne-Randi Mosvold er en av de virkelige veteranene i Gørtz Vel. 11. juni 1978 flyttet hun og mannen Jacob inn i Ribstonveien 3 B, og siden har hun blitt boende på feltet. Riktignok er adressen endret siden Anne-Randi og familien først landet her, men følelsen av trygghet og trivsel er den samme i dag som den var den gang.

«Det har vært helt utmerket å bo her, altså. Det er jo derfor vi har blitt boende så lenge også», sier Anne-Randi og tenker tilbake på

Familien Mosvold 17. mai 1980. Fra høyre Ole-Jacob, Jacob, foran i midten er Nils-Tore og til venstre Anne-Randi, med Per-Kristian på armen. Foto: Privat.

Anne-Randi Mosvold ved kjøkkenbordet hjemme i L1D. Foto: Privat.

de 45 årene hun har bodd her. Da de flyttet inn, var de en familie på fire. De kom fra Aker sykehus' legeboliger, som den gangen lå i Olav Heggnes vei. Både Anne-Randi og Jacob jobbet på Aker sykehus, og allerede mens de bodde og jobbet på Gjøvik, hadde de sett seg ut Refstad som et godt område å bo i.

Det nye rekkehusfeltet Gørtz var perfekt for den livssituasjonen familien Mosvold var i.

«Her var det da veldig mange legefamilier og sykehusansatte som bodde. Det var kort vei opp til Aker, vet du, og det var kort vei til trikken på Sinsen. Det var jo ikke noe t-bane på den tiden. Gørtz var helt perfekt for oss. Store hus og kort vei til skolen,» forteller hun.

På Gørtz krydde det av familier i etableringsfasen og miljøet var godt for både store og små. «Det var rett og slett et yrende liv her. Det var fantastisk, og det er jo ikke for ingenting at de barna som

vokste opp her den gangen flytter tilbake. For det var et flott miljø å bo i, og det var alltid noen å leke med. Reglene var klare, barna fikk ikke lov å gå utenfor porten, og det hørte de på, så det var inne på området det skjedde.»

Det er nok ingen hemmelighet at Anne-Randis eldste sønn, Nils-Tore, er en av dem som har flyttet tilbake og etablert seg på feltet med egen familie. For Anne-Randi er det en ekstra verdi å ha familien nærme.

Men til forskjell fra da hun og Jacob flyttet hit, er det ikke lenger noen som bruker det gamle kallenavnet på feltet vårt.

«De kalte det jo for superslummen. Legeboligene i Olav Heggnes vei var en masse vertikaldelte hus som de kalte for slummen, men så flyttet jo veldig mange av legefamiliene derfra og opp hit, og derfor ble dette superslummen,» forteller en lattermild Anne-Randi.

Henrik (t.v.), sønnen til Elisabeth i L5A og og Marte, datteren til Guri i L5D, vinteren 1994/95. Foto: Privat

Verdens beste alpinbakke

Tekst: Ole Jacob Mosvold

Jeg vokste opp på Feltet da gjesteparkeringen og akebakken var verdens beste alpinbakke. Vi tok fart fra toppen med slalomski og følte det tok en evighet før vi var i bunn av bakken.

Jeg vokste opp på Feltet da gressflekken oppe hos Bakke i Ribstonveien 1A var fotballplassen hvor vi håpet at vi en dag skulle bli oppdaget og bli like store som Maradona.

Ole Jacob Mosvold. Foto: Privat

Det var den gang Gokken og Smokken bestemte om vi skulle spille stikkball eller «boksen går» på lekeplassen. Og alle ble like nervøse hver gang vi knuste lampekuplene på veggene og vi måtte opp å si fra til Østen.

På lørdagene kjøpte vi 10 kroners poser på Sito-kiosken eller vi krita på Vivo. Vi bygde Ola-bil og mekka moped og dro opp Åkerøveien for å slå gutta fra Eltonfeltet i Ola-bil løp.

Gørtz Vel var vårt, stort nok og spennende nok. Vi hadde ikke behov for noe mer.

Trygghet og tilhørighet

Tekst: Camilla Abdellaoue

Familien min flyttet til Gørtz feltet da jeg var rundt 8 år. Jeg husker oppveksten her som trygg og god. Det var fint å ha mange venner som også bodde her. Jeg husker at vi løp fritt ut og inn av husene til hverandre. Fellesområdene her var et samlingspunkt for mange barn i området og det var alltid noe gøy som skjedde rett utenfor døren. Da vi var ute og lekte var det kort vei til trygge voksne om det skjedde noe. Noen av de beste minnene jeg har fra min oppvekst her er somrene med vannkrig og slåball og vintre med store snøhauger på lekeplassen som vi laget snøhuler og hadde snøballkrig i.

Familien Abdellaoue. Mostafa, Camilla og datteren Nora. Foto: Privat

Det er godt naboskapet her på feltet og man vet hvem de fleste som bor her er. Dette bidrar til at man kjenner på en følelse av trygghet og tilhørighet. Jeg og mannen min flyttet tilbake hit i 2020 sammen med datteren vår. Jeg ser allerede hvor stor glede hun har av å leke med de andre barna som bor her.

Vår ville, vakre oppvekst og vårt varme, varige vennskap

Hei til alle gamle og nye Gørtz-ere! Gratulerer til dere!

Nabojentene Berit (Liljeveien 11D) og Christine (Liljeveien 11E), altså undertegnede, flyttet inn på 1970-tallet. Siden har vi hengt sammen som erteris i (snart) et halvt århundre.

På Gørtzfeltet var det veldig fint å vokse opp, da som nå. Vi var en stor barne- og ungdomsgjeng som hang mye sammen og fant på masse moro med ballspill, sykling og på høsten: epleslang i Roseveien...

L-garasjen ble brukt til å fortelle skumle spøkeshistorier og noen spilte i band og brukte dagens garasjebod som øvelseslokaler. Lekeplassen hadde klatrestativ, husker og dumpe og senere har våre barn også lekt mye der. Et koselig minne for både oss og dem.

Lørenbanen ble mye brukt, til både håndball og hockey, og Grefsenkollen var hyppig besøkt med ski på beina (direkte fra utgangsdøra). Bjerke travbane var

spennende, og var vi heldige, fikk vi sitte på i sulkyene. Vi samlet på både gule hestehover og rustne hestesko og maste oss til å strigle hester.

Ellers var det en typografi-bedrift nede i Spireaveien, og der ble det kastet mengder med tegneserieblader i containerne. Gjett om vi klatret oppi, plukket med oss - og leste i timesvis!

Vi vanket inn og ut hos hverandre, og det var stort sett åpne dører overalt.

Her på Gørtz-feltet ble det i barnealder knyttet sterke vennskapsbånd som fortsatt lever i beste velgående!

Etter som tiden har gått har jo folk flyttet i fra. På 1970- og 80-tallet var det veldig mange av de som bodde her som arbeidet på Aker sykehus. Ved jobbskifter og forfremmelser søkte de seg etter hvert til andre byer. Nå som Aker ser ut til å bli bygget ut som lokalsykehus for Oslo og gjenvinner en viktigere rolle igjen, skal man ikke se bort ifra at lege- og

sykepleierandelen her høynes betraktelig. (Vi har tittelen klar: «Helsevesenet gjeninntar nabolaaget».)

Vi legger ved noen bilder fra den gang og nå. Bildene er kanskje ikke av topp kvalitet, men det er vennskapet vårt som lever i beste velgående!

Med vennlig hilsen **Berit Ness Johnsen og Christine Myhre**

^ Christine (t.v.) og Berit i 2023, og i fotoboks på begynnelsen av 1980-tallet.

<< I 1982, da vi var 15 år, hadde vi begge sommerjobb. Lønnen gikk til nye røde sko og kule jeans. Helt likt, selvsagt!

Feltets altmuli

Du skal ikke ha bodd lenge på Gørtz-feltet før du har lagt merke til han som holder hjulene i gang på fellesarealene til veiet vårt. Bjørn Østen er mannen som sørger for at brasket fra dugnadene kjøres bort, at plener klippes, gangveiene strøs og måkes, garasjene spyles og mye, mye mer.

Tekst og foto: John Rasmussen

Bjørn er vaktmesteren som egentlig ikke er vaktmester, men det er en helt annen historie. For Bjørn er også en av de som har bodd på Gørtz-feltet aller lengst. Faktisk var han den tredje som flyttet inn i rekkehusene her, den gang de sto ferdige i 1973.

Rett før jul det året tok Bjørn og kona Åse med seg flyttelasset fra Majorstua og flyttet inn i et splitter nytt rekkehus på Gørtz. Planen var egentlig at de skulle flytte til nybygde leiligheter på Grefsen, men fordi Bjørn kjørte forbi feltet hver dag på vei til ekstrajobben sin på Økern, la han merke til byggeprosjektet som reiste seg på den gamle gartneritomta på Refstad.

«Så jeg sjekka litt, og fant ut at vi kunne jo få et helt hus til nesten samme prisen som vi hadde gitt for en liten leilighet på Grefsen. Så da gjorde vi det da, og sånn kom jeg egentlig hit», forteller Bjørn, og har ikke angret en eneste dag på akkurat det valget.

Og som den engasjerte mannen han er, stilte Bjørn i styret allerede fra første årsmøte. Der ble han sittende i ni år. Så ble han bedt om å ta over regnskapsførselen for Gørtz, og for å passe på at

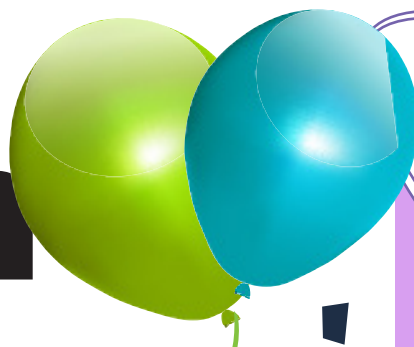
ikke bukken passet på havresekken, gikk han ut av styret for å passe på finansene våre. Da passet det seg sånn at han også kunne ta på seg vaktmestervervet

i tillegg til regnskapsføringen. Disse to jobbene har altså Bjørn utført for oss alle i mer enn førti år siden.

Ingen nåværende beboere har bodd lenger på Gørtz-feltet enn Bjørn Østen.

gmann

Hvorfor
trives du
på Gørtz?

Og det var nok å ta tak i. Visste du for eksempel at det er Bjørns fortjeneste at noen av oss bor i Liljeveien, mens andre bor i Ribstonveien?

«Til å begynne med var det bare Ribstonveien 1 som var adressen på feltet, fra A til Y. Det mangla bare W, så det var helt håpløst. De som bodde i Ribstonveien 1 O fikk gjerne pakkene som skulle til nummer 10, og 1 I ble 11, så det var bare rot her. Men de som bodde i Liljeveien 3 kunne jo bare skifte til 13, så kunne vi få 1, 3, 5, 7, 9 og 11 her på feltet,» forteller Bjørn mens han smiler lurt.

Han fikk selvfølgelig det som den gang var litt mer strie offentlige myndigheter med på adresse-skiftene, og litt etter litt tok bomiljøet form. Men som sagt, det var nok av andre ting å holde på med for nybyggerne i det gamle gartneriet.

«Jorda her var full av glassbiter, så vi måtte sikte jorda før vi skulle lage hager her, for det var ingen ferdig hage da vi overtok. De tok ikke ned glasset i drivhusene, de bare valsa dem ned,» forteller Bjørn.

Den første rekka som ble bygget på feltet var, ifølge Bjørn, Liljeveien 9-rekka. Så reiste feltet seg sakte men sikkert, inntil den siste rekka ut mot gjesteparkeringa sto ferdig. Og takket være en standhaftig gartnerbror, ble det med de tre rekkene som i dag hører til Ribstonveien.

«Vi skulle jo egentlig ikke hatt noe gjesteparkering der den er i dag. For å få fire rekker med hus

bortover fra Ribstonveien 1, så måtte Olsen som eide det hvite huset ut mot Ringveien selge. Det var Gørtz og Olsen som drev gartneri på denne tomten, og der gartneren Olsen solgte tomten si, ville ikke broren hans selge tomten si med det hvite huset på. Jeg mener å huske at han fikk et veldig godt tilbud også, men han hadde bygget det huset selv, hadde epletrær og alt på tomten, så han ville beholde huset,» forteller Bjørn.

Dermed ble det ikke plass til den planlagte fjerde Ribstonvei-rekka ut mot Ringveien.

«Han ordna det sånn at vi fikk gjesteparkering og lekeplass i stedet,» ler Bjørn hjertelig, og legger til:

«Og da ble lekeplassen beskyttet mot Ringveien av huset hans også, så det var jo flott for oss».

Som vaktmester og nabo har Bjørn lagt gulv, satt opp vegger, ordnet med stikkontakter og stort sett holdt på med noe i alle rekkehusene på feltet i løpet av disse femti åra han har bodd her. Alt dette har vært i tillegg til at han har stått i full jobb fram til han ble pensjonist.

«Nå orker jeg ikke så mye mer, men jeg er snart åtti år, vet du. Å være vaktmester her gjorde at det ikke ble noen brå slutt på arbeidslivet,» smiler han.

For de fleste av oss er Bjørn mannen som fikser alt, alltid. Og selv om Bjørn selv mener det er for store ord å bruke om ham, er det jammen ikke langt fra sannheten.

Rashida Tanveer (71), R5C
Pensjonist, to voksne barn.
Sønn, svigerinne og tre barnebarn bor også på Gørtz.
Botid: Omtrent 20 år.

- Jeg liker dette området fordi det er et stille, trygt strøk og det er mange gode naboer. Fine skoler er det også. Barnebarna mine har det også veldig fint her. Jeg bor rett overfor lekeplassen, der har barna vært mye.

Det er ikke så bråkete og mye stress som det er i sentrum av byen, likevel er det ganske sentralt og lett tilgjengelig med buss, t-bane og trikk. Planløsningen for boligene liker jeg også, de framstår som romslige. Det jeg ikke liker er at vi har fått nye, veldig høye hus tvers overfor oss. De stenger for lys og utsikt.

Harald (3,5 år), L1E
Bor sammen med mamma Oda og pappa Jens Eirik.
Botid: Snart 4 år. (Fra jeg ble født.)

- Hvor er bestefar?

Slik så det ut i starten

«Attraktivt rekkehus med stort potensiale ... Sentralt og barnevennlig villastrøk på Refstad».

*Tekst: Gunnar Zachrisen
Foto: Faksimile fra salgsprospekt,
Aktiv Eiendomsmegling.*

I 2008 ble det solgt en bolig i Liljeveien. Eier var blant de aller første som flyttet inn på Gørtz-feltet og hadde på tross av 35 års botid gjort få eller ingen endringer på det opprinnelige Gørtz-preget fra 1973.

Aktiv eiendomsmegling omtaler boligen som «Attraktivt rekkehus med stort potensiale», mens det reklameres med et «sentralt og barnevennlig villastrøk på Refstad» og kort vei til offentlige kommunikasjoner, skoler og idrettsplasser.

Prisantydning er på dette tidspunktet 2,9 millioner kroner, om lag en tredjedel eller fjerdedel av hva tilsvarende boliger selges for i dag ...

Den videre teksten antyder at Økern senter var det mest interessante tilbudet i området, mens tilbudene på Løren ennå ikke fantes:

«Kort vei til Økern senter med et variert servicetilbud med butikker, frisør, kafeer, post, bank, m.m. Cirka 5 minutter med bil til Carl Berners plass med nydelige parkområder i Botanisk hage og Tøyenbadet.»

Utbyggingsplanene for Hovinbyen er imidlertid godt kjent, og brukes som et salgsargument.

«Området Økern/Løren/Risløkka/Refstad er et av de mer spennende i Oslo pr. dags dato, da det foreligger store planer for området. Mange nybygg har reist seg her den siste tiden og mange fler vil komme til fordel for industribygg på Økern/Løren. Deler av Ringveien skal legges under lokk og nye eiere av Økernsenteret informerer om at det foreligger planer om å bygge Oslos største kjøpesenter.»

Attraktivt rekkehus med stort potensiale på Refstad.

Boligen har en særdeles god planløsning og god beliggenhet uten støy fra Ringveien. Fra stuen er det utgang til solrik terrasse med egen hage. Boligen disponerer egen garasjeplass i felles garasjeplett og utvendig bod.

Prisantydning: kr 2.900.000,- + omk
Bla/P-rom: 203 kvm/187 kvm
Ant. sovr: 4
Prospektr: 9406017

– Unnskyld forstyrrelsen, det var Merete på hjørnet som ringte. Hun skulle nå bare sjekke om jeg var i live! fastslår Roar Johnsen med et smil. Som vanlig er han omgitt av en rekke moderne digitale verktøy hjemme i sin egen stue.

89-åringen som flytter flere meter

Sjokkmeldingen kom på forsommeren. Gørtz-superveteranen, Roar Johnsen, skal flytte! Hva er det som skjer, egentlig? Liker han oss ikke lenger?

Tekst og foto: Gunnar Zachrisen

Svaret på det skal du få etter hvert, men la oss ta det hele fra starten. Året var 1976, kun tre år etter at rekkehusområdet Gørtz åpnet sine dører.

– Vi hadde vært på besøk hos svogeren min som bor (og fortsatt

bor) i et hus i Liljeveien, og da fikk vi øynene opp for dette fine området, sier 89-årige Roar Johnsen, en av Gørtz Vels mest profilerte veteraner gjennom mange år.

Elektroingeniør Johnsen, med utdanning fra anerkjente Norges Tekniske Høyskole i Trondheim, hadde noen år i forveien flyttet til Narvik der han ble gift med

kona Rannveig og de fikk datteren Berit. Der ble de boende i flere år, mens han jobbet for NSB med driften av Ofotbanen.

Tromsværingen hadde med denne erfaringen posisjonert seg godt i NSB-systemet. Etter en periode for NSB i Stavanger bød anledningen seg for en jobb i NSB i Lodalen i Oslo.

Det betydde også at de måtte finne seg bolig i byen. Ekteparet hadde merket seg de romslige og moderne rekkehusene i Liljeveien, nær svogerens bolig, og slo til med et bud da 11D ble ledig for salg.

457 000!

– Jeg betalte 457.000 kroner, en betydelig sum den gang. Vi klarte å skrape sammen såpass etter å ha solgt ei selvbygd hytte i Sande i Vestfold og en leilighet kona hadde hatt. I tillegg så lånte vi 25.000 kroner, forteller Johnsen.

Han har selvsagt alle slike tall i hodet. Videre forklarer han at på dette tidspunktet hadde han rykket opp til en sjefjobb ved Jernbaneverkstedet og familien hadde derfor fått bedre inntekt.

– I Lodalen gikk det i vedlikehold av el-lok og store damplokomotiver som forurenset så ille at noen påsto at man ble svart i ørene bare av å ringe dit. Men sjefene gikk i hvit frakk, ler han.

Årene på Gørtz – med kona Rannveig og datteren Berit - beskriver

Johnsen som en lykkelig tid. Og han trives fortsatt veldig godt, selv om han nå bor alene, etter at kona døde i 2017. Datteren har også for lengst blitt voksen og har flyttet til Roma der hun bor med italiensk mann og to sønner. Noen år kommer hele familien kjørende i campingbil på sommerbesøk til Norge.

Hyggelige naboer og fravær av konflikter er en viktig bestanddel i den gode boopplevelsen på Gørtz, forklarer han. Tromsværingen understreker at han også setter pris på det berikende flerkulturelle fellesskapet, med naboer fra ulike verdenshjørner.

– Jeg kan da ikke huske at det var noen konflikter, sier han.

“Den gode hjelper”

Selv bidrar den vennlige og prat-somme ingeniøren i høyeste grad til den gode boopplevelsen og naboenes trivsel.

– Roar er «den gode hjelper». Han har hjulpet meg masse etter at mannen min ble borte, forteller Guri (Finne, i Liljeveien 5D) .

89-åringen synes det er morsomt å overraske damene i vel-et. Etter at han ble pensjonist i 1993 har han hatt tid og glede av det.

– Jeg husker at det var en dag, da Guri skulle på jobb, at hun oppdagga at takrenna hadde blåst ned. Men da hun kom hjem igjen var den plutselig på plass igjen, pluss at markisen også var ordnet. Helt magisk, humrer han.

Ikke bare de enkelte naboene, men også vel-et har nytt godt av elektroingeniørens kunnskap og ferdigheter. Han har selvsagt vært innom styret i noen år.

– Joda, det ble noen år, men først og fremst har jeg sørget for å spare Gørtz og fellesskapet for «mye penger» gjennom billige innkjøp og egeninnsats, forklarer han.

Ramser opp

Johnsen ramser opp oppgaver som skifte av avløpsrør i taket i garasjen, ny trykk-regulator for vannforsyningen, rimelige kumlokk (som han fikk smidd), blomsterkasser over garasjeportene som ble festet med nysmidde flatjern («i galvanisert stål», påpeker han) fra jernbanens verksted, bygging av dekklager og sykkellager («jeg fikk en smed til å lage oppheng og kroker»), innkjøp av nye elektroniske portåpnere til garasjedørene («innkjøpt billig i Roma», selvsagt...) og nye energibesparende LED-lys til lysarmaturene i garasjen.

Og hvem har ikke sett det fantastiske bildet fra 20. mai i fjor, av to karer i 70 og 80-årene (Roar Johnsen og Bjørn Østen) nede i garasjen, med hodelykter, drill og skrujern, i ferd med å skifte baklys på tilhengeren?

– Jeg er vant til å få ting gjort, fastslår Johnsen, men sørger også for å nevne:

– Men jeg har fått hjelp av andre også.

Bryllupsbildet av Roar og kona Rannveig har hedersplassen i stua hjemme hos Johnsen.

Som et ferskt eksempel viser Johnsen til at hans venn på hjørnet, Wen Liang Qian, i L11a, akkurat har snekret to nye praktiske hage-trapper til ham.

– Den ene blir stående igjen til «de nye», den andre skal jeg ha med meg, forklarer han.

– Ja, ryktene sier at du har tenkt å flytte på deg, ut av boligen i Liljeveien 11D? Hva skjer?

– Hadde helsa vært bedre, så hadde jeg jo aldri flyttet på meg. Men nå gjør jeg det etter legens råd! Han synes jeg – i en alder av snart 90 – må tenke på framtida, og at jeg ikke skal bo i et hus over flere plan med mye trapper!

– Skal du langt av gårde?

– Flere meter! Helt bort til mine gode venner Merete og Kim på hjørnet, i 11H. Jeg skal leie 1.-etasjen. Alt på ett plan, heretter. Men før jeg flytter inn i august skal bad og kjøkken pusses opp der.

PS! Til leserne: Ikke bli skremt om du ser en mann luske rundt i nabolaget utstyrt med kjetting og en spiss gjenstand. Det er bare 89-årige Roar Johnsen som er ute med et voltmeter under armen for å måle spenningen hos en nabo, eller så kommer han med en gratis kjetting til sykkelen din, sistnevnte innkjøp til lavpris på en jernvarehandel i Roma....

Hvorfor trives du på Gørtz?

Frida, Elise og Thomas von Brasch, (hhv. 45, 10 og 42), R1F (Eldste datter Julie (14) var opptatt på Løren-banen som fotballdommer.) Botid: 7 år.

Thomas: - Det er helt supert her. Hyggelige folk. Sentralt i forhold til sentrum og jobb, men samtidig nære marka. Der er vi mye. Det er også kort vei til barnehager, skole og fotballbanen. Sistnevnte er viktig. Barna har gått på Løren skole, men nå går den eldste på Frydenberg.

Frida: - Det er veldig hyggelige folk her, i alle aldre. Jeg vil si det er et raust nabolag. Er det lov å si om naboene at de er ressurssterke, men ikke snobbete?

Elise: - Det er fint her. Jeg brukte lekeplassen mye da jeg var mindre. Vi lekte mye med ball. Én-sprett!

Redaksjonen har bestått av **Gunnar Zachrisen** (redaktør og tekst), **John Rasmussen** (tekst) og **Anne Berit Ringen** (layout). Arbeidet avsluttet 15. august 2023.

Tusen takk til alle dere som har delt historier og bilder!

20. mai 2022. Gutta i garasjen – Bjørn Østen og Roar Johnsen – ordner nye lys på tilhengeren! Foto: Hans Kr. Hognestad

Fra bondeland til by

– lokalhistorie for Gørtz og nærområdet

Rart å tenke på! Det området som vi i dag bebor, og mange av oss tenker på som «sentralt beliggende», var for bare noen tiår siden noe helt, helt annet. Her var ingen t-bane, ingen Ring 3, ingen supermarkeder, kaffebarer eller restauranter. Det hørte ikke en gang med til Oslo.

Tekst: Gunnar Zachrisen

Området utenfor dagens Ring 3 var helt fram til etableringen av Gørtz Vel og andre rekkehusområder på 1960- og 70-tallet i stor grad landlige områder. Dette var områder som hadde tilhørt tidligere storgårder som Refstad gård, Tonsen gård, Bjerke gård, den imponerende og overdådige Sinsen gård og andre.

Gradvis utover 1900-tallet – både og før etter etableringen av Gørtz – ble disse områdene delt opp og solgt til både boliger, sykehus, skoler, veier, travbane og andre formål.

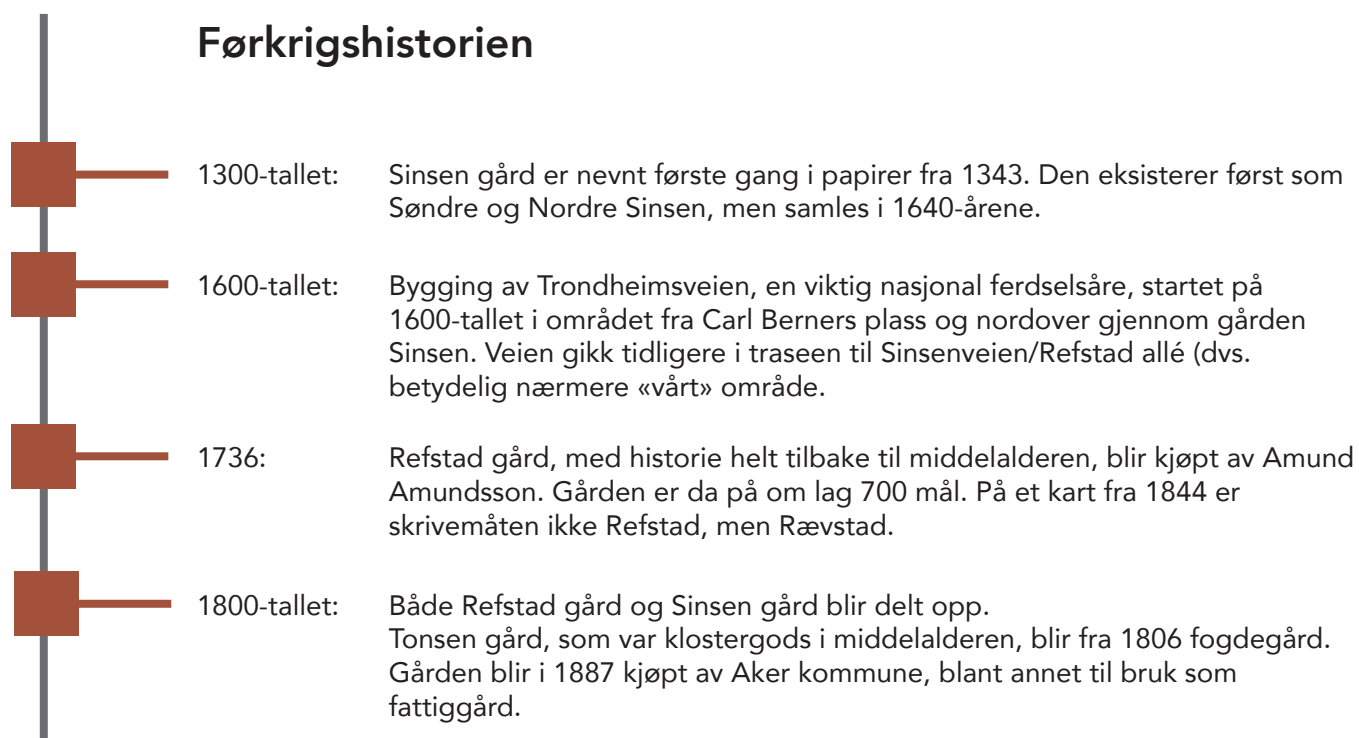
Handelsgartneriene som tidligere lå på «vårt område» var tidstypiske uttrykk for kommersielle virksomheter etablert av bondefamilier, i skjæringspunktet mellom by og land.

Fra og med 1930-tallet blir området Løren – Økern – Hasle åsted for viktige nasjonale industrietableringer. Det siste tiåret ser vi så en ny trend, hvordan industri blir flyttet eller avviklet til fordel for storstilt boligutbygging.

2. verdenskrig har også satt sitt preg på området med viktige nasjonale hendelser og bygninger. Ulike historiske plaketter og en bauta i Sinsenparken er satt opp til minne om dette.

Her finner du noen viktige milepæler i Gørtz og nærområdets historie – i kronologisk rekkefølge. Mange av punktene i kronologien er relatert til steder eller bygninger du fortsatt kan besøke i dag.

Førkrigshistorien

Slutten av 1800-tallet – første halvdel av 1900-tallet:

I 1880 blir Refstad gård delt i to som følge av et arveoppgjør. Øvre Refstad får navnet Bjerke, angivelig oppkalt etter en stor bjerk på eiendommen. Nedre Refstad beholder navnet Refstad gård. Ifølge Oslo byleksikon lå gården ved Ribstonveien 31.

Aker sykehus flyttet til et område som tidligere tilhørte Tonsen gård i 1895. Flere bygninger tilhørende gården er bevart, blant annet et våningshus (bygd ca. 1835) inne på området til sykehuset.

Det etableres handelsgartnerier i området Refstad, Hasle/Frydenberg, i skråningene nedenfor Økernveien og ved Økernkrysset og på hver side av Ulvenveien. Opp mot toppen ved Sinsenveien lå gartneriene Gørtz og Paulsen. Området er på denne tida fortsatt preget av storgårder med gårdsdrift; som Refstad gård, Tonsen gård og Nordre Sinsen gård. (sjekke)

1891: Løren skole, en to-etajers trebygning med fire rom i første etasje og to i annen samt lærerbolig, blir åpnet. Til skolen lå det også en låve og to doble utedoer. I starten var det to lærere. Foto fra 1900.

Foto: ukjent

1895: Det nybygde Aker sykehus blir åpnet på områder som tidligere tilhørte Tonsen gård og Sinsen gård. Omkring 1910 ble sistnevnte gård innkjøpt. Sykehuset ekspanderer nærmest uavbrutt i årene fra og med 1910.

1903: Transformatorstasjonen i Sinsenveien står ferdig med levering av kraft kjøpt fra Askim og Glomma til hele Aker. Den blir senere ødelagt av brann etter et lynnedslag i 1933, men gjenoppbygget to år etter.

1910: Nybygget ved Løren skole, en stor tre-etajers bygning i stein, står ferdig.

1911: Fellesslakteriet blir etablert i Lørenveien. Dette blir landets største spesialfabrikk for kjøttthermetikk og pølser. Ulike samvirkeforetak relatert til kjøttproduksjon følger etter i samme område.

Hasle-Løren idrettslag blir stiftet.

Foto: Oslo byarkiv

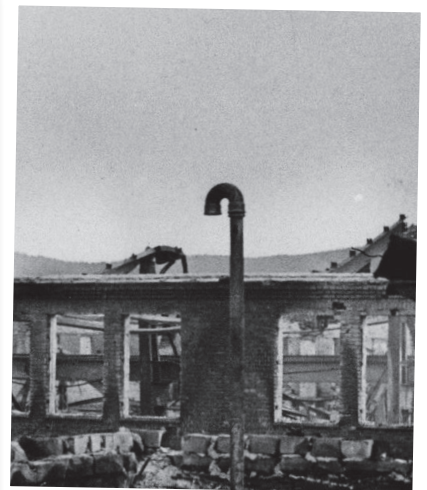
Slik så Trondheimsveien ut ovenfor Aker sykehus. Trær plantet 1918. Veien hadde et annet løp enn i dag. Foto med ukjent datering.

- 1928: Bjerkebanen, Norges første og største travbane med totalisatorspill, blir innviet på arealer som tidligere har tilhørt Bjerke gård.
- 1930-årene: Det etableres villabebyggelse mellom Refstad og Løren; i **Ribstonveien**, **Roseveien** og **Liljeveien**. I sistnevnte vei skulle alle hus ligge på rekke. Enkel «1930-tallsfunkis» med spiss gavll eller valmtak var de eneste tillatte hustypene.

Som følge av økt kundegrunnlag etableres det ulike kolonialforretninger i området. Veivokter Enger etablerer en kolonialforretning i krysset Sinsenveien/Ulvenveien (dagens: Dag Hammarskjølds vei) – på stedet der Rema ligger i dag.
- 1932: I lang tid hadde veiene på Refstad kun hatt nummer. I 1932 engasjerte både Refstad vel og Refstad dameforening seg i navnsettingen. Dameforeningens forslag tok utgangspunkt i de gamle eplesortene Ribston, Åkerø og Elton. Aker kommune likte ideen og gjorde vedtak om veier oppkalt etter disse eplesortene. Deretter gikk man over til blomster: Roseveien, Liljeveien og Nellikveien.
- 1933: Vinmonopolets sentralanlegg blir flyttet til Hasle og blir en ruvende industribedrift. Anlegget hadde et areal på 50 000 kvadratmeter og var ved åpningen Nordens største bygg og et moderne industrianlegg for produksjon, lagring, tapping og eksport av norsk brennevin. Fra starten var det 235 ansatte i anlegget.
- 1934: J.W. Jordan Børste og Penselfabrikk etablerer et nytt anlegg på hjørnet av Peter Møllers vei/Ulvenveien (dagens Dag Hammarskjøld vei). Selskapet blir etter hvert verdenskjent for sine tannbørster. I 1977 var den verdens tredje største produsent.
- 1937: Lørenveien og Ulvenveien blir asfaltert.
- 1937: Liljeveien og Roseveien får sine navn vedtatt av Aker kommune.
- 1938: Apotekeren og «tran-oppfinneren» Peter Møllers etterfølgere etablerer tranfabrikk i det som i dag er Peter Møllers vei nr. 13. Fabrikken, som produserer tran og fiskeoljekapsler, har i dag cirka 38 ansatte.

Krigen på Refstad og Løren

- 1940-45: Transformatorfabrikken Per Kure A/S og Norma prosjektilfabrikk i Lørenveien blir overtatt av tyskerne. De etablerer en større forlegning der kombinert med en krigsfangeleir for sovjetiske soldater.

30. mai 1944 gjennomfører en norsk kommunistisk sabotørgruppe Osvald-gruppa en aksjon mot Per Kure A/S (som lå der hvor Frydenberg skole nå ligger). Fabrikken brenner ned. Aksjonen omtales av historikerne som krigens hardeste anslag mot krigsviktig industri i Norge.

De sovjetiske krigsfangene deltar i byggingen av flere bygninger på stedet, blant disse Kanonhallen (som er fredet og i dag rommer en avdeling av Nationaltheateret). Bygningen ble brukt som verksted for reparasjon av kanoner tilhørende den tyske marinen.

På Aker sykehus og på jordene i området var krigsfangene på tvangsarbeid. Lokale innbyggere som har sympati fangene smugler matpakker inn gjennom piggrådsgjerdene.

Aker sykehus er under krigsårene i bruk som tysk krigslasarett.

Etterkrigstiden

1945: I juni 1945 var mannskaper fra Milorg forlagt i Løren leiren, senere ble hele anlegget overtatt av det norske forsvaret som verksted og leir for Hærens våpentekniske korps. Tre brakker blir senere frigitt og solgt: en av mannskapsbrakkene, en fangebrakke og spisebrakken, som lå på to tilstøtende eiendommer, blant annet ved Jordans tannbørstefabrikk ved Ulvenveien.

1946: Refstad idrettslag blir stiftet og markerer seg særlig innen håndball. Laget vinner en rekke titler på 1970-tallet.

1948: Det tidligere landdistriktet med gårdsdrift på Løren – Refstad – Sinsen i Aker herred legges innenfor Oslo kommunes grenser.

Olsen & Johansen Handelsgartneri, som tidligere har drevet på Økern, etablerer seg på deler av området som i dag er kjent som **Gørtz-feltet**. Et annet gartneri, kalt Gørtz, ligger ved siden av.

1950-årene: De første boligblokkene i Sinsenveien for personale fra Aker Sykehus står ferdig. På jordene i området der Refstad skole senere ble bygget blir det anlagt en motocrossbane, blant annet med NM i motocross i 1957.

1957: Sinsenkrysset blir ombygget til rundkjøring.

1960-årene: Det etableres flere blokk- og rekkehusområder i Refstad/Sinsen/Bjerke-området, blant dem Refstad, Sinsen og Bjerke borettslag. Utbyggingen av Store Ringvei mellom Sinsen og Økern fører til sperring av flere lokale tilkjørselsveier og raserer gamle trehus og natur langs deler av Ulvenveien (dagens Dag Hammarskjølds vei). I et hvitmalt trehus på hjørnet av Ribstonveien, Sinsenveien og Ulvenveien drives det ennå med griseoppdrett. Huset ble revet rundt 1970 for å gi plass til Store Ringvei.

Gørtz Gartneri blir nedlagt tidlig på 1960-tallet. Olsen & Johansen Handelsgartneri fortsetter sin drift.

1961: Strekningen Sinsenkrysset – Økernkrysset av den gamle Ulvenveien får sitt nye navn Dag Hammarskjølds vei, oppkalt etter den svenske diplomaten og FN-generalsekretæren som omkom i en flystyrt i Kongo i 1961.

Refstad gård rundt 1962.
De siste bygningene på den tidligere storgården blir senere revet for å gi plass til en boligutbygging.
Transformatorstasjonen midt i bildet, deler av Aker sykehus til høyre.
Foto: Widerøe / Byantikvaren i Oslo.

1967: Økernsenteret og Økern t-banestasjon står ferdig.

1970: De gamle gartneriene langs Ulvenveien blir revet. Rekkehusområdet **Gørtzfeltet** bestående av til sammen 48 boliger blir bygget på et område som har bestått av to handelsgartnerier samt et bolighus. Området var i sin tid en del av Refstad gård.

Eier Ebba Gørtz Larsen overdrar sin del av jordarealet gratis til utbygger mot å overta en av boligene, Ribstovn. 1A, for framtidige utleieinntekter. Boligselskapet Gørtz Vel påtar seg samtidig ansvaret for utleie og vedlikehold av boligen. (Boligen er senere både kjøpt og solgt av Gørtz Vel, slik at den nå er en bolig på samme vilkår som de øvrige.)

Det nyoppførte Gørtz-feltet, mot Liljeveien 1. Bildet er tatt i september 1973. Detaljer i høyre kant av bildet tyder på at veien ennå ikke er asfaltert.
Foto: Leif Ørnelund, Oslo Museum

1971: Den nybygde Sinsen kirke blir tatt i bruk.

1972: De siste rester av Refstad gård rives.

1973: Et nytt boligfelt, **Gørtz-feltet**, bestående av 48 rekkehusboliger, står ferdig på høsten dette året. Feltet er oppkalt etter Gørtz Gartneri, ett av to gartnerier som har holdt til på området. Boligene ble prosjektert av firmaet Sinding-Larsen og Rønne A/S og solgt med nøkkelen i døra etter hvert som de sto ferdige.

- 1973: De første beboerne, blant dem mange barnefamilier, flytter inn på Gørtzfeltet. De fleste kom våren 1974. Blant de nye beboerne er det blant andre flere leger og sykepleiere.
- 1998: Gørtz Vel feirer sitt 25-årsjubileum med grillfest på lekeplassen – «med mindre overraskelser underveis».
- 2000: Jordans tannbørstefabrikk legger ned fabrikk på Løren (tvers over veien for Gørtz) og flytter sin virksomhet til Flisa.
- 2001: Den siste militære virksomheten ved Løren leir blir flyttet ut.
- 2003: Løren idrettspark blir oppgradert med to kunstgressbaner og sandvolleyball-bane.
- 2004: Utbyggingen på området til den gamle militærleiren Løren leir starter, og blir til boligområdet Lørenbyen. Tre av de gamle tyske bygningene blir fredet og gitt ny bruk, blant annet som barnehage (Stomperud barnehage), pizzarestaurant og kulturhuset Kanonhallen med adresse Peter Møllers vei 2. Resten ble revet.
- 2005: En ny Løren skole står klar, i de slakke skråningene ned fra Bjerke travbanes treningsbane. Det nye skoleanlegget blir reist i rekordfart, på kun 13 måneder. Skolen skifter senere navn til Refstad skole.
- 2013: Lørentunnelen blir åpnet for trafikk 14. oktober 2013 etter en byggeperiode på fem år. Den gamle Ring 3 - på strekningen over bakken - får status som lokalvei med kollektivfelt i hver retning. Statens Vegvesen anslår en forventet trafikknedgang fra 80 000 til 10 000 biler i døgnet etter at tunnelen åpnes.

Gørtz Vel feirer 40-årsjubileum.

- 2014: Etter rehabilitering av gamle Løren skole, blir det besluttet at den gamle skolen skal få igjen sitt navn, Løren skole, mens skolen på Refstad blir omdøpt til Refstad skole.
- 2015: En gigantisk utbygging av den såkalte Hovinbyen begynner, hvor også områdene Refstad, Løren og Økern inngår. I 2015 bor det 40 000 mennesker innenfor planområdet, og det er lagt planer for at området skal kunne utbygges med 27 000 nye boliger og 2,5 millioner m² næringsareal. Plan- og bygningsetaten anslår at det kan bo over 100 000 mennesker i området i år 2030.

Statens Vegvesen ferdigstiller de siste arbeidene langs Dag Hammarskjølds vei med støyskjermer, grøntarealer og sideveier.

Lekeplassen i **Gørtz Vel** blir oppgradert samme år.

2016: T-banestasjonen Løren stasjon, som fortsatt er Oslos nyeste, blir åpnet 3. april.

2018: I juni dette året blir det funnet setningsskader i bygget og Refstad skole blir stengt på kort varsel. Elevene blir busset til andre skoler.

2019: **Gørtz Vel** protesterer mot de prosjekterte høyhusene langs Dag Hammarskjølds vei, et prosjekt utbyggerne har gitt navnet «Løren Botaniske». Vi får ikke medhold i klagen.

Gørtz-garasjene får sine første ladebokser for el-bil.

2023: I nrområdet dannes det en protestgruppe for mer plass til skoler, idrettsanlegg, park og friluftsområder. Gruppen er kritisk til en større boligbygging med 900 boliger på den såkalte Bama-tomten på Økern, samt ytterligere 250 boliger nær Løren skole.

De fleste av ruvende boligblokkene langs Dag Hammarskjølds vei står ferdige. Kritiske røster på Gørtz-feltet gir høyhusene tilnavnet «Berlinmuren».

En omfattende oppgradering av vannforsyningsnett i Liljeveien skaper tidvis støv-, støv- og trafikkproblemer for lokale Gørtz-beboere.

2024: Ny Refstad skole skal stå ferdig til skolestart høsten 2024.

Fotomontasje: Nordrino

Nyoppført i 2023: Gørtz-feltets naboblokker i "Løren Botaniske".

(Historiske opplysninger fra perioden 1885 - 2007 er i hovedsak hentet fra boka «Løren – Refstad – Sinsen. Lokalhistorie for bygda som ble by.» Utgitt av Sinsen Menighetsråd, 2007. I tillegg: Wikipedia, Oslo byleksikon, Aftenposten, NRK.no, Artikkelen «Mellom by og land. Oppvekst på Sinsen/Refstad 1955-1970.» av Astrid Alnes i Byminner nr. 1-1998, Kulturminnesøk, m.m.)

* Har du rettelselser eller forslag til supplerende informasjon i denne kronologiske oversikten? Send til gz@norad.no Vi retter opp og supplerer i nettutgaven!

Hvorfor trives du på Gørtz?

Elisabeth Emilsen (73), L5A
Tre voksne barn.
Botid: Snart 39 år.

- Jeg husker vi var på visning her, og da vi kom så vi barn i alle aldre som lekte «boksen går», sammen. Det så jo så barnevennlig og koselig ut, og det var det jo også. Jeg hadde ett barn på tre år og ett på ett år. Deretter kom det enda én året etter. De hadde det veldig fint. Å bo her har stort sett bare vært veldig hyggelig. Og det er det fortsatt. Folk stiller opp, for eksempel på dugnad. Det viser samhold. Og når det er sol så kommer kanskje Guri (L5D) og vi tar en kaffe på trappa.

Leah Gill (13), R1F
Bor sammen med mamma
pappa og søster.
Botid: Kanskje ni år?

- Det er veldig fint her, fine hus og uteområder. Jeg har vært ganske mye på lekeplassen, særlig før. Men også nå, med søsteren min som er fire år. Jeg synes sommeren er best, for da kan vi dra og bade.

